

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΩΝ¹

Τής κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ
Βοηθού τής Δ' Εδρας Πολιτικής Οικονομίας τής Α.Σ.Ο.Ε.Ε.

Σκοπός τής έργασίας αυτής είναι ή μελέτη τής δομής τής καταναλώσεως τῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν ἀφ' ἐνός καὶ τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν τῆς χώρας ἀφ' ἑτέρου, καθὼς καὶ ή σύγκριση μεταξύ τους, γιὰ τὰ ἔτη 1963/64 καὶ 1974. Ἡ γνώση τῶν καταναλωτικῶν προτύπων τῶν νοικοκυριῶν καὶ τῶν παραγόντων ποὺ ἐπιδροῦν στὴν μεταβολή τους, είναι ως γνωστὸ πολύτιμο βοήθημα στὴν πρόβλεψη τῆς διαρθρώσεως τῆς καταναλώσεως γιὰ τὴν χάραξη δρθῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Στὸ πρῶτο τμῆμα τῆς μελέτης περιγράφονται τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα ποὺ χρησιμοποιήθηκαν, ἐνῶ στὸ δεύτερο ἔξετάζεται ή μαθηματικὴ μορφὴ τῆς συναρτήσεως καταναλώσεως ποὺ υἱοθετήθηκε. Στὸ τρίτο τμῆμα ἀναλύονται τὰ ἀποτελέσματα καὶ στὸ τέταρτο παρατίθενται τὰ κυριώτερα συμπεράσματα. Τέλος στὸ στατιστικὸ παράρτημα δίνονται οἱ σχετικοὶ πίνακες τῆς οἰκονομετρικῆς ἀναλύσεως.

1. Στατιστικὰ στοιχεῖα

Σύμφωνα μὲ τοὺς δρισμοὺς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (ΕΣΥΕ), σὰν ἀστικὰ νοικοκυριά θεωροῦνται ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν τὴν κατοικία τους σὲ πόλεις μὲ περισσότερους ἀπὸ 10.000 κατοίκους, ἐνῶ σὰν ἡμιαστικά-ἀγροτικά, θεωροῦνται τὰ νοικοκυριά ποὺ ἔχουν τὴν κατοικία τους σὲ πόλεις καὶ χωριὰ μὲ πληθυσμὸ κάτω ἀπὸ 10.000 κατοίκους.

Ἐρευνες οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν ἔχουν διεξαχθῆ ἀπὸ τὴν ΕΣΥΕ γιὰ μὲν τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά τῆς χώρας γιὰ τὰ ἔτη 1957/58, 1962/63 ἕως 1968/69 καὶ 1974, γιὰ δὲ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά γιὰ τὰ ἔτη 1963/64 καὶ 1974. Μὲ βάση τὰ στοιχεῖα τῶν παραπάνω ἐρευνῶν, γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά ἔχουν γίνει διάφορες μελέτες, π.χ. γιὰ τὸ ἔτος 1957/58 (Κεβόρκ (13)) καὶ γιὰ τὰ ἔτη 1957-1962

1. Θεωρῶ ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσω τὸν καθηγητὴ κ. Κ. Προδρομίδη γιὰ τὴν οὐδιαστικὴ βοήθεια ποὺ μοῦ προσέφερε στὴν ἐκπλήρωση τῆς έργασίας αυτῆς, καθὼς καὶ τὸν καθηγητὴ κ. Γ. Κουτσουμάρη γιὰ τὴν ἐποικοδομητικὴ κριτικὴ του.

(Crocket (2)). Από τὸν Θ. Σκοῦντζο (17) ἐρευνήθηκαν συγκριτικά τὰ καταναλωτικά πρότυπα τῶν ἀστικῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ ἔτος 1957 καὶ τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν περιοχῶν γιὰ τὸ ἔτος 1963-64. Ή ἐπιλογὴ στὴν μελέτη μας τῶν ἔτῶν 1963/64 (1.5.63-30.4.64) καὶ 1974 (1.1.74-31.12.74) γιὰ διαχρονικὴ σύγκριση μεταξὺ καὶ τῶν δύο διμάδων νοικοκυριῶν, δηλαδὴ ἀστικῶν καὶ ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν, ἔγινε γιατὶ μόνο γι' αὐτὰ τὰ ἔτη ὑπάρχουν διαθέσιμα καὶ συγκρίσιμα στατιστικὰ στοιχεῖα.

Τὰ στοιχεῖα τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν, δπως δημοσιεύονται, ἐμφανίζονται σὰν ἐβδομαδιαῖοι ἢ μηνιαῖοι μέσοι δροὶ δαπανῶν κατὰ νοικοκυριό, σὲ τρέχουσες τιμὲς καὶ ταξινομοῦνται κατὰ τάξεις συνολικῆς δαπάνης. Οἱ δαπάνες ἀφοροῦν διάφορες κατηγορίες ἀγαθῶν, δηλαδὴ (α) εἰδὴ διατροφῆς, (β) οἰνοπνευματώδη ποτᾶ-καπνό (γ) εἰδὴ ἐνδύσεως-ὑποδήσεως, (δ) στέγαση->NNδρευση - καύσιμα-φωτισμό, (ε) διαρκὴ ἀγαθὰ οἰκιακῆς χρήσεως - οἰκιακὰ εἰδὴ ἀμέσου καταναλώσεως-οἰκιακὲς ὑπηρεσίες, (στ) ὑγεία-ἀτομικό εὐπρεπισμό, (ζ) ἐκπαίδευση-μόρφωση καὶ ἀναψυχὴ, (η) μεταφορές-ἐπικοινωνίες καὶ (θ) διάφορα ἄλλα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίες. Ἐπίσης, κάθε μία ἀπὸ τὶς πιὸ πάνω κατηγορίες δαπάνης ὑποδιαιρεῖται σὲ μικρότερες κατηγορίες ποὺ ἀφοροῦν ἐπὶ μέρους ἀγαθά.

Τὸ κλάσμα δειγματοληψίας ποὺ χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὶς ἐρευνες αὐτές τῆς ΕΣΥΕ, ἦταν τῆς τάξεως τοῦ 1 πρὸς 300 γιὰ δλα τὰ νοικοκυριά τοῦ ἔτους 1974 καθὼς καὶ γιὰ τὰ νοικοκυριά τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν περιοχῶν τοῦ 1963/64, ἐνῶ γιὰ τὶς ἀστικές περιοχές τοῦ 1963/64 τὸ ἀντίστοιχο κλάσμα ἦταν 1 πρὸς 1.500.² Ἀξίζει ν' ἀναφερθεῖ δτι στὴν τελευταία αὐτὴ κατηγορία (ἀστικὰ νοικοκυριά 1963/64) τὸ δεῖγμα περιέλαβε νοικοκυριά μόνο ἀπὸ πόλεις ἄνω τῶν 30.000 κατοίκων. Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν δτι τὰ ἀποτελέσματά μας ποὺ ἀφοροῦν τὰ νοικοκυριά αὐτά, νὰ ἔχουν ἐπηρεαστεῖ ἀπὸ τὸ διαφορετικὸ κλάσμα δειγματοληψίας καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός δτι δὲν περιλαμβάνονται πόλεις ἀπὸ 10.000-29.999 κατοίκους. Ἐπὶ πλέον, πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπὸ δψη, κατὰ τὴν σύγκριση τῶν ἀποτελεσμάτων, ἔτι ἡ ΕΣΥΕ ἔκανε ὠρισμένες τροποποιήσεις στὴν ταξινόμηση τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν γιὰ τὸ ἔτος 1974 ὡς πρὸς τὸ ἔτος 1963/64. Οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ αὐτές εἶναι: α. Τὰ εἰδὴ καπνιστοῦ τὸ 1974 περιλαμβάνονται στὴν ὑπομάδα «ἄλλα ἀγαθά», ἀντὶ στὴν ὑπομάδα «καπνός». β. Στὴν ὑπομάδα «στέγαση καὶ NNδρευση» δὲν περιλαμβάνονται πλέον τὸ ἔτος αὐτὸ δαπάνες ἀγορᾶς σπιτιοῦ ἢ οἰκοπέδου, ἐπεκτάσεως ἢ βελτιώσεώς του καὶ τόκοι στεγαστικῶν δανείων. γ. Ή κατηγορία «ἰατρικὴ περίθαλψη - ἀτομικός εὐπρεπισμός - ἐκπαίδευση - μόρφωση - ἀναψυχὴ» ἐμφανίζεται ἐνιαία μόνο γιὰ τὶς ἀστικές περιοχές τοῦ ἔτους 1963/64, ἐνῶ ὑποδιαιρεῖται σὲ δύο διμάδες

2. Ή δειγματοληψία ἔγινε μὲ βάση τὶς ἀπογραφές τῶν ἔτῶν 1961 (9) καὶ 1971 (10). Τὸ 1961 δὲ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἦταν 8.388.500 κάτοικοι, δηλαδὴ 2.142.308 νοικοκυριά. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ 44,3% ζούσαν σὲ ἀστικοὺς συνοικισμούς, 12,5% σὲ ἡμιαστικούς καὶ 43,1% σὲ ἀγροτικοὺς οἰκισμούς. Τὸ 1971 δὲ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἦταν 8.768.370 δηλαδὴ 2.556.200 νοικοκυριά καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ 54,01% ζούσαν σὲ ἀστικές περιοχές, 11,2% σὲ ἡμιαστικές καὶ 34,5% σὲ ἀγροτικές περιοχές.

γιά τις ήμιαστικές περιοχές τοῦ ἔτους 1963/64 καὶ γιά δλες τις περιοχές τὸ ἔτος 1974. δ. Στὴν διάδα «μόρφωση-ἐκπαίδευση-ἀναψυχή» περιλαμβάνονται, τὸ 1974, τηλεοράσεις, ραδιόφωνα, μουσικά δργανανα κ.λπ. ποὺ μεταφέρθηκαν ἀπὸ τὴν διάδα «διαρκῆ ἀγαθὰ οἰκιακοῦ ἐξοπλισμοῦ».

2. Ἡ Συνάρτηση Καταναλώσεως

Γιὰ τὴν περιγραφὴ τῶν καταναλωτικῶν προτύπων ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ μέχρι σήμερα διάφορες μαθηματικές μορφὲς τῆς συναρτήσεως καταναλώσεως. Ἡ πιὸ ἀπλὴ εἶναι ἡ συνάρτηση:

$$C_i = a_i + \beta_i Y + u_i \quad (1)$$

δπου C εἶναι ἡ δαπάνη γιὰ τὸ ἀγαθὸ ἢ τὴν διάδα ἀγαθῶν i , Y εἶναι ἡ συνολικὴ δαπάνη καὶ u_i εἶναι ὁ διαταρακτικὸς δρος. Ἡ συνάρτηση αὐτὴ χρησιμοποιήθηκε πρῶτα ἀπὸ τοὺς Allen καὶ Bowley (1). Ἀπὸ τοὺς Prais καὶ Houthakker (16) χρησιμοποιήθηκε ἡ ἡμιλογαριθμικὴ μορφή,

$$C_i = a_i - \beta \log_e Y - u_i \quad (2)$$

Ο Stone (18) χρησιμοποίησε τὴν ἑκθετικὴ μορφή:

$$C = a' Y^u \quad (3)$$

ποὺ μπορεῖ νὰ γραφεῖ καὶ σὰν γραμμικὴ σχέση μεταξὺ τῶν λογαρίθμων τῶν μεταβλητῶν (διπλὴ λογαριθμικὴ συνάρτηση). Οἱ Working (20) καὶ Leser (14, 15) χρησιμοποίησαν τὴν σχέση:

$$\frac{C_i}{Y_i} = a_i + \beta_i \log Y - u_i \quad (4)$$

Ἐχουν ἐπίσης χρησιμοποιηθῆ καὶ συναρτήσεις ὑπερβολικῆς, σιγμοειδοῦς καὶ παραβολικῆς μορφῆς (13).

Σ' αὐτὴ τὴν μελέτη προτιμήσαμε νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν διπλὴ λογαριθμικὴ συνάρτηση καταναλώσεως δπως χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Houthakker (11). Ἡ ἐν λόγῳ συνάρτηση καταναλώσεως εἶναι ἡ:

$$\log C_i = \log a_i + \beta_i \log Y + \gamma_i N + u_i \quad (5)$$

Σ' αὐτὴν περιλαμβάνεται σὰν μεταβλητὴ ἐκτὸς τῆς συνολικῆς δαπάνης Y , καὶ τὸ μέγεθος τοῦ νοικοκυριοῦ, N , ἐνῶ τὰ σύμβολα a_i , β_i , γ_i , εἶναι οἱ παράμετροι ποὺ πρέπει νὰ ἐκτιμηθοῦν. Ό δείκτης i , $i=1, \dots, n$, ἀναφέρεται στὴν i κατηγορία ἀγαθῶν.

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς διπλῆς λογαριθμικῆς συναρτήσεως ποὺ ἔχουν συζητηθῆ διεξοδικά σὲ ἄλλες ἐργασίες, δπως στὶς (11), (13), (14) καὶ τὴν κάνουν νὰ ἐπικρατεῖ

έναντι τῶν ἄλλων συναρτήσεων εἶναι : (α) ἡ καλὴ προσαρμοστικότητα, (β) ἡ αὐτόματη διόρθωση τῆς ἔτεροσκεδαστικότητας καὶ (γ) ἡ ἀπλότητα τῶν ύπολογισμῶν γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῶν παραμέτρων. Σὰν μειονεκτήματα τῆς μεθόδου ἀναφέρονται (α) ἡ σταθερότητα τῶν ἐλαστικοτήτων. Ἐν τούτοις τὸ μειονέκτημα αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπόλυτο, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιὰ εὐρεῖες κατηγορίες ἀγαθῶν (2), καὶ συνεπῶς μέσα στὶς κατηγορίες αὐτὲς ὑπάρχουν πολλὲς δυνατότητες στροφῆς τῶν προτιμήσεων γιὰ ἀγαθὰ καλλίτερης ποιότητας, δταν αὐξάνεται τὸ εἰσόδημα. (β) Ἡ μὴ ἰκανοποίηση τοῦ κριτήριου τῆς προσθετικότητας. (γ) Ἡ ύπερεκτίμηση τῆς στατιστικῆς τοῦ Student (19). Παρὰ ταῦτα ἡ στατιστικὴ ποὺ λαμβάνεται εἶναι συνήθως μεγάλη, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει δτι οἱ ἐλαστικότητες θὰ εἶναι σημαντικὲς ἀκόμη καὶ ἐὰν ἔξαλειφθῇ ἡ πηγὴ τοῦ σφάλματος.

Πρὶν ἐφαρμόσουμε τὴν διπλὴ λογαριθμικὴ συνάρτηση, σταθμίσαμε τὶς δαπάνες γιὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὶς ὑπηρεσίες καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀτόμων κατὰ νοικοκυριό μὲ τὸ ποσοστό τῶν νοικοκυριῶν σὲ κάθε τάξη δαπάνης, ὥστε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψη ἡ σχετικὴ σημασία τους ὡς πρὸς τὸ σύνολο.

Οἱ δαπάνες ύπολογίσθηκαν σὰν τὸ ἄθροισμα τῆς χρηματικῆς ἀξίας τῶν ἀγαθῶν ποὺ ἀγοράστηκαν καὶ τῆς τεκμαρτῆς ἀξίας τῶν καταναλωθέντων ἀγαθῶν ποὺ ἀποκτήθηκαν χωρὶς πληρωμή, ἐπειδὴ προηλθαν εἴτε ἀπὸ ἴδια παραγωγὴ εἴτε ἀπὸ μεταβιβάσεις. Αὐτὸ ἔγινε γιὰ νὰ μὴ ὑπάρχει ύποεκτίμηση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν νοικοκυριῶν καὶ ἴδιαίτερα τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν περιοχῶν, δπου οἱ τελευταῖες αὐτὲς δαπάνες εἶναι ἀρκετά μεγάλες. Ἐνδεικτικά ἀναφέρεται, δτι τὸ ποσοστό τῶν τεκμαρτῶν δαπανῶν στὸ σύνολο τῶν δαπανῶν ἦταν τὸ ἔτος 1963, γιὰ μὲν τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά 9%, γιὰ δὲ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά 32%. Τὰ ἀντίστοιχα ποσοστά, γιὰ τὸ 1974, ἦταν 11% καὶ 19%.

Οἱ ἀνεξάρτητες μεταβλητὲς ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῆς συναρτήσεως, εἶναι ἡ συνολικὴ δαπάνη καὶ τὸ μέγεθος τοῦ νοικοκυριοῦ. Ἡ συνολικὴ δαπάνη χρησιμοποιήθηκε ἀντὶ τοῦ εἰσοδήματος, γιατὶ δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα στοιχεῖα ἀναφορικά μὲ τὴν κατανομὴ τῶν δαπανῶν γιὰ τὰ διάφορα ἀγαθὰ καὶ ύπηρεσίες κατὰ τάξεις εἰσοδήματος. Ἐν τούτοις αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθεῖ σὰν ἀδυναμία τῶν ἀποτελεσμάτων μας, γιατὶ ἀκόμη καὶ ἀν ύπηρχαν τέτοια στοιχεῖα αὐτὰ θὰ ἦταν λιγώτερο ἀξιόπιστα ἀπὸ τὴν συνολικὴ δαπάνη, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἀπόκρυψη εἰσοδήματος γιὰ φορολογικούς λόγους (2).

"Οσον ἀφορᾶ τὴν μεταβλητὴ «μέγεθος νοικοκυριοῦ», δὲν ἔγινε στάθμιση ὡς πρὸς τὸ φύλο ἢ τὴν ἡλικία τῶν μελῶν τοῦ νοικοκυριοῦ, ποὺ δπως εἶναι φανερό, καὶ τὰ δύο ἐπηρεάζουν τὴν κατανάλωση, γιατὶ ἔνας τέτοιος χειρισμὸς θὰ ἦταν πολὺ πλοκος.

3. Ἐμπειρικὴ Ἀνάλυση

Τὰ στατιστικὰ ἀποτελέσματα δίνονται στοὺς πίνακες 1-6. Οἱ πίνακες 1-4 περιλαμβάνουν τὶς γενικὲς κατηγορίες καταναλισκομένων ἀγαθῶν, οἱ δὲ πίνακες 5 καὶ 6

τὰ βασικὰ εῖδη τροφίμων. Οἱ πίνακες 1 καὶ 2 ἀναφέρονται ἀντίστοιχως στὰ ἀστικὰ καὶ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά τοῦ ἔτους 1963/64. Οἱ πίνακες 3 καὶ 5 ἀναφέρονται στὰ ἀστικὰ νοικοκυριά τοῦ ἔτους 1974, οἱ δὲ 4 καὶ 6 στὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Στὴν πρώτη στήλη τῶν πινάκων αὐτῶν ἀναφέρονται οἱ διάφορες κατηγορίες ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν γιὰ τοὺς πίνακες 1-4, καὶ εἶδη τροφίμων γιὰ τοὺς πίνακες 5 καὶ 6. Στὴν στήλη 2 δίνεται ἡ σταθερά τῆς συναρτήσεως παλινδρομήσεως. Στὶς ἐπόμενες στήλες (3 καὶ 4) δίνονται οἱ ἐκτιμήσεις ἐλαστικότητες καταναλώσεως ὡς πρὸς τὴν συνολικὴ δαπάνη (ϵ_{ψ}) καὶ ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ νοικοκυριοῦ (ϵ_{η}). Στὶς στήλες 5 καὶ 6 παρέχονται ἀντίστοιχα οἱ στατιστικὲς \bar{R}^2 καὶ DW, ἐνῶ στὴν τελευταίᾳ στήλη τῶν πινάκων αὐτῶν δίνονται τὰ ποσοστά συμμετοχῆς τῶν ἐπὶ μέρους κατηγοριῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν στὴν συνολικὴ δαπάνη ἡ στὴν δαπάνη γιὰ τρόφιμα γιὰ τοὺς ἀντίστοιχους πίνακες. Μέσα σὲ παρενθέσεις καὶ κάτω ἀπὸ τὶς ἐκτιμήσεις τῶν στηλῶν 3 καὶ 4 δίνονται οἱ ἐκτιμήσεις τῆς στατιστικῆς t. τοῦ Student. Ό πίνακας 7 περιλαμβάνει συγκριτικὰ τὰ ποσοστά συμμετοχῆς στὴν δαπάνη γιὰ τρόφιμα.

Συγκρίνοντας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔτους 1963/64 μεταξὺ ἀστικῶν καὶ ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν (βλ. πίνακες 1 καὶ 2), παρατηροῦμε μεγάλες διαφορές μεταξύ τους, δσον ἀφορᾶ τὰ ποσοστά συμμετοχῆς τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἀγαθῶν στὴν συνολικὴ δαπάνη καταναλώσεως καὶ δσον ἀφορᾶ τὶς ἐλαστικότητες ϵ_{ψ} καὶ ϵ_{η} . Άξιζει νὰ σημειωθεῖ δτι οἱ διαφορές αὐτές ἀναμένονταν, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τοῦ Engel (6) δεδομένου δτι ἡ μηνιαία συνολικὴ δαπάνη κατὰ νοικοκυριὸ τὸ ἔτος αὐτό, σὲ τρέχουσες τιμές, στὰ ἀστικὰ νοικοκυριά ἦταν ὑπερδιπλάσια (δηλ. 5.800 δρχ.) ἀπὸ ἐκείνη τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν (ποὺ ἦταν 2.760 δρχ.).

Εἰδικότερα, τὰ νοικοκυριά τῶν πόλεων διέθεταν κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ γιὰ διατροφὴ τὸ 31,5% τῶν συνολικῶν δαπανῶν τους ἔναντι τοῦ 46% τῶν νοικοκυριῶν τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν περιοχῶν. Ή διαφορὰ αὐτὴ γίνεται ἀκόμα πιὸ ἔντονη ἢ ληφθῆ ύπ' δυνη δτι οἱ τιμὲς τῶν τροφίμων στὶς ἡμιαστικὲς-ἀγροτικὲς περιοχὲς εἰναι μικρότερες ἀπὸ ἐκείνες τῶν πόλεων (3).

Ή ϵ_{ψ} γιὰ τὰ εἶδη διατροφῆς ὑπολογίσθηκε σὲ 0,56 γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά καὶ σὲ 0,74 γιὰ τὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά. Οἱ ἐκτιμήσεις αὐτές, δείχνουν δτι τὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά διέθεταν γιὰ διατροφὴ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῆς αὐξήσεως τῶν συνολικῶν δαπανῶν τους ἀπὸ δτι τὰ νοικοκυριά τῶν πόλεων. Τοῦτο συνέβη γιατὶ τὰ πρῶτα εἶχαν μεγαλύτερη ἀνάγκη γιὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀπὸ τὰ δεύτερα καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὴν ἰκανοποιήσουν σὲ μιὰ αὔξηση τοῦ εἰσοδήματός των. Ή εη γιὰ τὰ εἶδη διατροφῆς ἐκτιμήθηκε σὲ 0,46 γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά καὶ σὲ 0,39 γιὰ τὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά. "Αν δεχθοῦμε δτι ἡ τιμὴ αὐτὴ γιὰ ἀστικὰ νοικοκυριά δικαιολογεῖτο ἀπὸ τὶς οἰκονομίες κλίμακος, δηλ. ἀπὸ τὸ γεγονός δτι ἡ αὔξηση τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας δὲν ἀπαιτεῖ ἀναλογικὴ αὔξηση τῶν δαπανῶν διατροφῆς, πρέπει νὰ δεχθοῦμε δτι στὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά ἡ αὔξηση

τῶν μελῶν τοῦ νοικοκυριοῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ μέσον ὅρο εἶναι περισσότερα ἀπὸ δτὶ στὰ ἀστικά νοικοκυριά, ἀντιμετωπίζοταν μὲ θυπίες ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μέλη.

Τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς στὴν συνολικὴ δαπάνη καταναλώσεως τῆς κατηγορίας οἰνοπνευματώδων ποτῶν-καπνοῦ ἦταν περίπου τὸ ἴδιο στὶς ἀστικές (3,6%) καὶ τὶς ἡμιαστικές-ἀγροτικὲς περιοχές (3%). Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐλαστικοτήτων θὰ μπορούσαμε νὰ κατατάξουμε τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ στὰ εἰδῆ πολυτελείας, δσον ἀφορᾶ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά, $\epsilon_{\psi} = 1,42$, ἐνῷ δσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά νοικοκυριά στὰ εἰδῆ πρώτης ἀνάγκης, $\epsilon = 0,55$. Τὰ ποσοστὰ συμμετοχῆς γιὰ δλες τὶς ἄλλες κατηγορίες ἀγαθῶν ἦταν μεγαλύτερα στὰ ἀστικά νοικοκυριά ἀπὸ δτὶ στὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά. Οἱ ϵ_{ψ} γιὰ τὶς κατηγορίες ἐνδύσεως-ὑποδήσεως καὶ στεγάσεως-ὑδρεύσεως-καυσίμων-φωτισμοῦ, δσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά νοικοκυριά ἐκτιμήθηκαν γύρω στὴν μονάδα. Ἐν τούτοις γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά, ἡ ϵ_{ψ} γιὰ τὰ εἰδῆ ἐνδύσεως-ὑποδήσεως ὑπολογίσθηκε σὲ 2,14, δηλαδὴ τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀντιμετωπίζονταν σὰν εἰδῆ πολυτελείας, ἐνῷ γιὰ τὴν κατηγορία στεγάσεως-ὑδρεύσεως – καυσίμων-φωτισμοῦ ἡ ϵ_{ψ} ὑπολογίσθηκε σὲ 0,57. Ἡ ἀνελαστικότητα στὴν δαπάνη γιὰ κατοικία στὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά μπορεῖ νὰ ἔξηγηθεῖ ἀπὸ τὶς πρωτόγονες συνθῆκες διαβιώσεως καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός δτὶ μόνο τὰ 6,4% τῶν νοικοκυριῶν πλήρωναν ἐνοίκια (ἔχαντι 34% τῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν). Οἱ ϵ_{ψ} γιὰ τὶς κατηγορίες διαρκῶν ἀγαθῶν οἰκιακῆς χρήσεως καθὼς καὶ ὑγείας-ἀτομικοῦ εὐπρεπισμοῦ-ἐκπαιδεύσεως-μορφώσεως-ἀναψυχῆς δείχνουν δτὶ τὰ εἰδη αὐτὰ ἀντιμετωπίζονταν σὰν πολυτελῆ καὶ στὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν.

Τὸ ἔτος 1974 ἡ μηνιαία συνολικὴ δαπάνη κατὰ νοικοκυριὸ σὲ τρέχουσες τιμὲς ἦταν, γιὰ μὲν τὰ ἀστικά νοικοκυριά 12.684 δρχ., γιὰ δὲ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά 9.000 δρχ. Ἀπὸ τὴν σύγκριση τῶν ἀποτελεσμάτων μεταξὺ τῶν δύο κατηγοριῶν νοικοκυριῶν κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ (βλέπε πίνακες 3 καὶ 4) παρατηροῦμε δτὶ α) τὰ ποσοστὰ συμμετοχῆς τῶν εἰδῶν διατροφῆς στὴν συνολικὴ δαπάνη καταναλώσεως γιὰ μὲν τὰ ἀστικά νοικοκυριά ἦταν 31,8% γιὰ δὲ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά ἦταν 36,9%. β) Γιὰ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ τὸν καπνό, τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς στὰ μὲν ἀστικά νοικοκυριά ἦταν 3,6% στὰ δὲ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά 5,1%. γ) Τὰ ποσοστὰ γιὰ δλες τὶς ἄλλες κατηγορίες ἀγαθῶν ἦταν μεγαλύτερα στὴν περίπτωση τῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν.

Οἱ ἐλαστικότητες ως πρός τὴν συνολικὴ δαπάνη καὶ τὸ μέγεθος τοῦ νοικοκυριοῦ παρουσίασαν μεγαλύτερη ὁμοιομορφία δσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά καὶ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικά νοικοκυριά τὸ ἔτος 1974 ἀπὸ δτὶ τὸ ἔτος 1963/64.

Αὐτὸ πιθανῶς νὰ ὀφείλεται στὸ γεγονός δτὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν μέσων δαπανῶν τῶν δύο αὐτῶν κατηγοριῶν νοικοκυριῶν περιορίστηκε σημαντικά. Οἱ ϵ_{ψ} γιὰ τὰ εἰδῆ διατροφῆς, οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ καπνό, καθὼς καὶ στέγαση-ὑδρεύση-καύσιμα-φωτισμὸ βρέθηκαν μικρότερες τῆς μονάδας καὶ γιὰ τὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν. Οἱ ϵ_{ψ} γιὰ ὑγεία-ἀτομικὸ εὐπρεπισμὸ κυμάνθηκαν περὶ τὴν μονάδα, οἱ ὑπόλοιπες δὲ ϵ_{ψ} ἦταν μεγαλύτερες τῆς μονάδας. Οἱ ϵ γιὰ τὶς δύο κατηγορίες νοικο-

κυριῶν ἡταν θετικές (μικρότερες τῆς μονάδας) γιὰ τὰ εἶδη διατροφῆς καὶ τὰ οἰνοπνευματώδη καὶ καπνό, ἀρνητικές δὲ γιὰ δλα τὰ ἄλλα ἀγαθά.

Πρὶν ἐπιχειρήσουμε τὴν σύγκριση τῶν καταναλωτικῶν προτύπων τῶν δύο κατηγοριῶν νοικοκυριῶν γιὰ τὰ ἔτη 1963/64 καὶ 1974, θὰ ἡταν σκόπιμο νὰ ὑπενθυμίσουμε τίς κυριώτερες ἔξελιξεις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὰ ἔτη αὐτά.³ Μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξουμε δτι οἱ ἔξελιξεις αὐτές ἔχουν ἐπηρεάσει τὴν δομὴ τῆς καταναλώσεως τῶν νοικοκυριῶν. Ἐτσι τὸ ἀκαθάριστο ἔθνικό εἰσόδημα αὐξήθηκε κατὰ 104% σὲ σταθερές τιμές τὸ 1970. Τὸ κατὰ κεφαλὴ ἔθνικό εἰσόδημα αὐξήθηκε κατὰ 92% λόγω τῆς ἐν τῷ μεταξὺ αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ ποσοστιαία συμμετοχὴ τοῦ ἀγροτικοῦ κλάδου ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐγχωρίου προϊόντος, παρὰ τὴν κατὰ 36% αὐξηση τοῦ ἔθνικοῦ προϊόντος τοῦ προερχομένου ἀπὸ τὴν γεωργία, μειώθηκε ἀπὸ 24,9% τὸ 1963 σὲ 16,6% τὸ 1974, μὲ ἀντίστοιχη αὐξηση τοῦ βιομηχανικοῦ προϊόντος. Ἡ διπλαρξη χαμηλῆς παραγωγικότητας καὶ συγκεκαλυμμένης ἀνεργίας ὠθησαν τὸν ἀγροτικό πληθυσμό σὲ ἀναζήτηση ἄλλης ἀπασχολήσεως στὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ τὸ ἐξωτερικό κατὰ τὰ ἔτη αὐτά, ὥστε ὁ πληθυσμὸς ὁ ἀπασχολούμενος στὸν ἀγροτικὸ τομέα, μειώθηκε κατὰ 30%. Τὸ ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων αὐξήθηκε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1961 καὶ 1971 (ἔτη ἀπογραφῶν) κατὰ 10% σὲ ἀντίστοιχη αὐξηση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας κατὰ 4,5%.

Ἡ κατὰ κεφαλὴ ἰδιωτικὴ κατανάλωση μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1963 καὶ 1974 ἀκολούθησε τὴν αὐξηση τοῦ κατὰ κεφαλὴ εἰσοδήματος (14.873 δρχ. τὸ 1963 ἔναντι 28.162 δρχ. τὸ 1974, σὲ σταθερές τιμές 1970, ἡτοι αὐξηση κατὰ 90%). Ἡ αὐξηση αὐτὴ φαίνεται δτι ἀντικατοπτρίζει κυρίως τὴν αὐξηση τῆς καταναλώσεως τῶν ἡμιαστικῶν καὶ ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν, γιατὶ ἐνῶ τὸ 1963 σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν τῆς ΕΣΥΕ ἡ μηνιαία συνολικὴ δαπάνη τῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν ἦταν 6.824 δρχ. ἔναντι 8.100 δρχ. τὸ 1974 (σὲ σταθερές τιμές 1970, ἀφοῦ περιελήφθησαν καὶ οἱ τεκμαρτὲς δαπάνες), ἡ ἴδια δαπάνη δσον ἀφορᾶ τὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά ὑπολογίσθηκε σὲ 3.176 δρχ. τὸ 1963 καὶ σὲ 5.747 δρχ. τὸ 1974. Ἀς ληφθῇ ὑπὸ δψη δτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων κατὰ νοικοκυριό μειώθηκε ἀπὸ 3,5 ἀτομα σὲ 3,29 ἀτομα γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά, ἀπὸ 4 ἀτομα σὲ 3,57 ἀτομα στὰ ἡμιαστικὰ-ἀγροτικὰ νοικοκυριά.

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1963 καὶ 1974 παρατηρήθηκε μιὰ δυσανάλογη ὡς πρὸς τὸν γενικὸ δείκτη τῶν τιμῶν αὐξηση τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν διατροφῆς, τῶν τιμῶν τῶν ὑγρῶν καυσίμων καθὼς καὶ τῶν ἀμοιβῶν ἱατρικῆς περιθάλψεως καὶ μιὰ μικρότερη αὐξηση τῶν τιμῶν γιὰ τὰ εἶδη ἐνδύσεως-ὑποδήσεως καὶ διαρκῶν ἀγαθῶν οἰκιακῆς χρήσεως.

Συγκρίνοντας τὰ καταναλωτικὰ πρότυπα τῶν ἐτῶν 1963/64 καὶ 1974 παρατηροῦμε τὰ ἔξῆς:

a. Ἀστικὰ νοικοκυριά: Τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς τῶν εἰδῶν διατροφῆς στὴν συνολικὴ δαπάνη κατὰ τὸ ἔτος 1974 ἦταν περίπου τὸ αὐτὸ μὲ τοῦ ἔτους 1963/64. Παρατηρήθηκε δμως στροφὴ τῆς ζητήσεως πρὸς ὑψηλότερης στάθμης διαβιώσεως εἶδη

διατροφής (βλέπε περί μεταβολῆς στήν κατανάλωση τῶν εἰδῶν τῶν τροφίμων πιὸ κάτω). Τὰ ποσοστά συμμετοχῆς τῶν κατηγοριῶν μεταφορῶν-έπικοινωνιῶν και ὑγείας-άτομικοῦ εὐπρεπισμοῦ-έκπαιδεύσεως-μορφώσεως-ἀναψυχῆς ἐμφανίσθηκαν αὐξημένα τὸ 1974. Αὐτὸ πιθανῶς νά διφείλεται ἀφ' ἐνὸς μὲν στήν ἄνοδο τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου λόγω αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος, ἀφ' ἐτέρου δὲ στήν δυσανάλογη αὔξηση τῶν τιμῶν τῶν ὑγρῶν καυσίμων και τῶν ἀμοιβῶν τῆς ἵατρικῆς περιθάλψεως.

Ἡ εψ γιὰ τὰ εἰδῆ διατροφῆς αὐξήθηκε τὸ 1974 (0,63 ἔναντι 0,56 τὸ 1963). ᩗ εη παρέμεινε σταθερή. ᩗ εψ γιὰ τὴν κατηγορία οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν και καπνοῦ αὐξήθηκε. Ἀκολούθησε δηλαδὴ τὴν ἀντίστοιχη ἐλαστικότητα γιὰ τὰ εἰδῆ διατροφῆς. ᩗ εψ παρέμεινε ἐπίσης σταθερή. Τὰ εἰδῆ·ἐνδύσεως-ύποδήσεως (εψ περὶ τὴν μονάδα τὸ 1963/64) παρουσίασαν μεγάλη ἐλαστικότητα εψ = 1,90 τὸ 1974. Μόνο ḥ εψ γιὰ τὴν κατηγορία στεγάσεως-ύδρεύσεως-καυσίμων-φωτισμοῦ μειώθηκε σημαντικά τὸ 1974, ἀλλὰ ḥ σύγκριση μὲ τὸ ἔτος 1963/64 δὲν φαίνεται νά εἶναι ἀξιόπιστη γιατὶ στήν κατάταξῃ τῶν δαπανῶν τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν τῆς ΕΣΥΕ γιὰ τὸ ἔτος 1974, οἱ δαπάνες τῆς κατηγορίας αὐτῆς δὲν περιλαμβάνουν ἀγορὰ σπιτιοῦ ḥ οἰκοπέδου, ἐπέκταση ḥ ἐπισκευὲς και τόκους στεγαστικῶν δανείων. ᩗ εψ γιὰ διαρκῆ ἀγαθὰ αὐξήθηκε οἱ δὲ εψ γιὰ ὑγεία-άτομικό εὐπρεπισμό, ἐκπαιδεύση-μόρφωση-ἀναψυχή, μεταφορὲς-έπικοινωνίες και διάφορα ἀγαθά, ἐμειναν περίπου σταθερές.

β. Ἡμιαστικά-άγροτικά νοικοκυριά: Ἐνῶ οἱ μηνιαῖς δαπάνες τῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν μεταξὺ τῶν ἔτῶν 1963/64 και 1974 διπλασιάστηκαν σὲ τρέχουσες τιμές, οἱ ἀντίστοιχες δαπάνες τῶν ἡμιαστικῶν-άγροτικῶν νοικοκυριῶν ύπερτριπλασιάστηκαν. ᩗ βελτίωση στοὺς δρους διαβιώσεως τῶν ἡμιαστικῶν-άγροτικῶν νοικοκυριῶν κατὰ τὴν ἐνδεκαετία φαίνεται δτι ḥταν πολὺ σημαντική.

Τὸ ποσοστὸ σύμμετοχῆς τῶν εἰδῶν διατροφῆς στήν συνολικὴ δαπάνη μειώθηκε ἀπὸ 46% τὸ 1963/64 σὲ 36,9% τὸ 1974. ᩗ εψ γιὰ τὰ εἰδῆ αὐτὰ ἀπὸ 0,74 τὸ 1963/64 μειώθηκε σὲ 0,60 και ḥ εη αὐξήθηκε ἀπὸ 0,39 τὸ 1963/64 σὲ 0,48 τὸ 1974.

Τὸ 1974 παρατηρήθηκε αὔξηση στὰ ποσοστά συμμετοχῆς τῶν κατηγοριῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν-καπνοῦ (ἀπὸ 3% σὲ 5,1%), ὑγείας-άτομικοῦ εὐπρεπισμοῦ (4,4 ἔναντι 3,8) και μεταφορῶν-έπικοινωνιῶν (ἀπὸ 3,3% σὲ 6,15%). Τὰ ποσοστά συμμετοχῆς τῶν κατηγοριῶν ἐνδύσεως-ύποδήσεως και ἐκπαιδεύσεως-μορφώσεως-ἀναψυχῆς παρέμειναν στὰ αὐτὰ ἐπίπεδα. ᩗ εψ γιὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ-καπνὸ παρουσίασε μείωση μεταξὺ τῶν ἔτῶν 1963/64 και 1974, δηλαδὴ ἀπὸ 1,42 ἔγινε 0,78. ᩗ εη γιὰ τὰ αὐτὰ εἰδῆ σημείωσε αὔξηση (0,61 ἔναντι 0,22). Περίπου σταθερὲς παρέμειναν οἱ εψ γιὰ τὰ εἰδῆ ἐνδύσεως-ύποδήσεως (εψ = 2,1) μὲ βελτίωση τῆς εη (πάντα ἀρνητικῆς).

Ἡ εψ γιὰ τὴν κατηγορία «στέγαση-ύδρευση-καύσιμα-φωτισμός» παρουσίασε μικρὴ αὔξηση (θὰ ḥταν ἐνδεχομένως μεγάλη ḥν ḥ κατηγορία αὐτὴ γιὰ τὸ ἔτος 1974 δὲν περιλαμβανε λιγότερα ἀγαθὰ ἀπὸ τὸ 1963/64). Ὁπωδήποτε ύπηρξε βελτίωση στὶς συνθῆκες κατοικίας κατὰ τὴν ἐνδεκαετία. Ὡς πρὸς τὴν κατηγορία «ὑγεία-

άτομικός εύπρεπισμός» σημειώθηκε μείωση τῆς ϵ_{ψ} , δηλαδή τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἐπαψαν νὰ ἀνήκουν στὰ εἰδη μεγάλης πολυτελείας γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυρία. Ἡ ϵ_{ψ} γιὰ τὴν κατηγορία «έκπαιδευση-μόρφωση-ἀναψυχή» βρέθηκε στὰ αὐτὰ ἐπίπεδα τοῦ 1963/64 ($\epsilon_{\psi} = 2,40$). Τὸ ίδιο συνέβη μὲ τὰ διαρκῆ ἀγαθὰ οἰκιακῆς χρήσεως ($\epsilon_{\psi} = 2,17$).

Μεταβολὲς στὴν κατανάλωση τῶν εἰδῶν διατροφῆς

Στὴν ἔρευνά μας δσον ἀφορᾶ τὶς μεταβολὲς ποὺ ἐπῆλθαν στὴν κατανάλωση τῶν εἰδῶν διατροφῆς, δὲν ἔγινε δυνατὸ λόγω ἀνεπαρκείας στοιχείων, νὰ περιληφθοῦν οἱ τεκμαρτὲς δαπάνες γιὰ τρόφιμα (δῆλ. ἡ κατανάλωση ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὴν ἴδια παραγωγὴ τῶν νοικοκυριῶν) οἱ δποιες ἀποτελοῦν σημαντικὸ μέρος τῆς καταναλώσεως, ἵδιως τῶν ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν.

Τὰ δικά μας ἀποτελέσματα ἀναφέρονται στὸ ἔτος 1974 (πίνακες 5 καὶ 6) καὶ ἡ σύγκριση γίνεται μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ καθηγητοῦ κ. Σκούντζου (17) δσον ἀφορᾶ τὶς ἑλαστικότητες. Ἀντές ἀναφέρονται στὸ ἔτος 1964 γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριὰ καὶ στὸ ἔτος 1957 γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριὰ (στοιχεῖα οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν γιὰ τὰ εἰδη τροφίμων δὲν ὑπάρχουν γιὰ τὸ ἔτος 1963).

Ἀπὸ τὴν σύγκριση τῶν ποσοστῶν δαπάνης γιὰ τὰ διάφορα εἰδη διατροφῆς ως πρὸς τὴν συνολικὴ δαπάνη γιὰ τρόφιμα, (βλ. πίνακα 7) παρατηροῦμε μεγάλη μείωση τοῦ ποσοστοῦ δαπάνης ποὺ διατέθηκε γιὰ ψωμί, ἀλεύρι καὶ δημητριακὰ τὸ 1974 ἔναντι τοῦ 1963 γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριὰ καὶ τοῦ 1957 γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά. Ἐπίσης παρατηροῦμε μείωση τοῦ ποσοστοῦ δαπάνης γιὰ ψάρια δσον ἀφορᾶ τὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν καὶ γιὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα, δσπρια καὶ φροῦτα, δσον ἀφορᾶ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριά. Ὑπάρχει σημαντικὴ αδξηση τοῦ ποσοστοῦ δαπάνης γιὰ κρέας καὶ γιὰ τὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν καὶ μικρότερη αδξηση τοῦ ποσοστοῦ δαπάνης γιὰ ζάχαρη-εἰδη ζαχαροπλαστικῆς. Ἐπίσης δσον ἀφορᾶ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριὰ ὑπάρχει αδξηση τοῦ ποσοστοῦ δαπάνης γιὰ ἔλαια-λίπη.

Ἡ ἑλαστικότητα ως πρὸς τὴν συνολικὴ δαπάνη γιὰ τὴν κατηγορία «εἰδη διατροφῆς», χωρὶς νὰ περιλαμβάνονται οἱ τεκμαρτὲς δαπάνες, γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριὰ τὸ ἔτος 1957 βρέθηκε 0,68, τὸ ἔτος 1974 ἥταν 0,60. Οἱ ϵ_{ψ} γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριὰ τὸ ἔτος 1963 ἥταν 0,81 τὸ δὲ ἔτος 1974 ἥταν 0,67.

Ο καθηγητῆς κ. Σκούντζος στὴν ἔρευνά του βρῆκε δτι, μὲ ἔξαίρεση τὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα καὶ τὰ δσπρια-φροῦτα καὶ τὰ λαχανικὰ γιὰ τὰ δποια οἱ ἑλαστικότητες ως πρὸς τὴν συνολικὴ δαπάνη ἥταν μεγαλύτερες γιὰ τὰ ἀστικὰ νοικοκυριά, οἱ ϵ_{ψ} γιὰ τὰ ὑπόλοιπα εἰδη τροφίμων ἥταν μεγαλύτερες γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριὰ τῆς Ἐλλάδος. Οἱ ϵ_{ψ} γιὰ τὸ κρέας, τὴν ζάχαρη καὶ τὰ εἰδη ζαχαροπλαστικῆς ἥταν μεγαλύτερες τῆς μονάδας γιὰ τὰ ἡμιαστικά-ἀγροτικὰ νοικοκυριά. Τὸ ἔ-

τος 1974, κατά τὴν μελέτη μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εψ γιὰ ψάρια καὶ ζάχαρη-εἶδη ζαχαροπλαστικῆς, οἱ ὑπόλοιπες ἐλαστικότητες ἦταν μεγαλύτερες στὰ ἡμιαστικά-ἄγροτικά νοικοκυριά.

Εἶναι ἐντυπωσιακὲς οἱ παρατηρούμενες μεταβολὲς στὶς ἐλαστικότητες τῶν εἰδῶν διατροφῆς καὶ στὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν μεταξὺ τῶν μελετουμένων ἐτῶν. "Οσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά νοικοκυριά ἡ εψ γιὰ κρέας ἀπὸ 0,92 τὸ 1957 μειώθηκε στὸ 0,59 τὸ 1974 καὶ ἀπὸ 1,19 στὰ ἡμιαστικά-ἄγροτικά νοικοκυριά τὸ 1963, μειώθηκε σὲ 0,68 τὸ ἔτος 1974.

"Ἐπαγε τὸ πλέον τὸ κρέας νὰ εἶναι τροφὴ πολυτελείας καὶ γιὰ τὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν τὸ 1974. "Η εψ γιὰ ψάρια ἐπίσης μειώθηκε καὶ στὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν.

"Ἡ εψ γιὰ φροῦτα καὶ λαχανικά μειώθηκε καὶ γιὰ τὶς δύο κατηγορίες νοικοκυριῶν παρ' δλο ποὺ λόγω τοῦ κλίματος στὴν Ἑλλάδα τὰ εἶδη αὐτὰ ἦταν πάντα εὐρείας καταναλώσεως. "Ἡ εψ γιὰ ψωμὶ-δημητριακά ἦταν χαμηλή καὶ δὲν μεταβλήθηκε δσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά νοικοκυριά. "Οσον ἀφορᾶ δμως τὰ ἡμιαστικά-ἄγροτικά νοικοκυριά τὸ ἔτος 1963 ἦταν πολὺ ψηλὴ (0,63) καὶ μειώθηκε στὸ μισὸ τὸ 1974.

Οἱ εψ γιὰ τὴν κατηγορία λίπη-ἔλαια αὐξήθηκαν καὶ στὰ ἀστικά καὶ τὰ ἡμιαστικά-ἄγροτικά νοικοκυριά. Γιὰ μὲν τὰ πρῶτα ἡ ἐλαστικότητα δαπάνης πλησίαζε τὴν μονάδα τὸ 1974, γιὰ δὲ τὰ δεύτερα παρουσιάστηκε μεγαλύτερη τῆς μονάδας. "Ἡ κατηγορία αὐτὴ περιλαμβάνει τὸ βούτυρο καὶ εἶναι γνωστὸ δτι δταν αὐξάνει τὸ εἰσόδημα, γίνεται ὑποκατάσταση τῶν φυτικῶν λιπῶν μὲ τὰ ζωικά καὶ δὴ μὲ τὸ βούτυρο, ἀγαθὸ ποὺ φαίνεται νὰ ἔξακολουθεῖ νὰ εἶναι πολυτελείας γιὰ τὰ Ἑλληνικά νοικοκυριά ὅστε νὰ ἔχει παρασύρει τὶς ἐλαστικότητες γιὰ τὴν κατηγορία λίπη-ἔλαια πρὸς τὰ ἄνω.

Παρατηρήθηκε μείωση τῆς ἐλαστικότητας ὡς πρὸς τὴν συνολικὴ δαπάνη γιὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα-αὐγά δσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά νοικοκυριά, αὐξηση δμως τῆς ἴδιας ἐλαστικότητας δσον ἀφορᾶ τὰ ἡμιαστικά-ἄγροτικά νοικοκυριά. Θὰ μποροῦσε νὰ ἰσχυρισθεῖ κανεὶς δτι γιὰ τὰ ἀστικά νοικοκυριά ἡ ἔξελιξη ἦταν συνεπής πρὸς τὴν βελτίωση τοῦ ἐπιπέδου διατροφῆς. Τί συνέβη δμως στὰ ἡμιαστικά-άγροτικά νοικοκυριά; Προφανῶς τὰ στοιχεῖα μας χωρὶς νὰ ὑπολογίζονται οἱ τεκμαρτές δαπάνες εἶναι παραπλανητικά.

Βρέθηκε τέλος αὐξημένη τιμὴ τῆς εψ γιὰ τὴν ζάχαρη-εἶδη ζαχαροπλαστικῆς γιὰ τὰ ἀστικά νοικοκυριά, μειωμένη δὲ γιὰ τὰ ἡμιαστικά-άγροτικά νοικοκυριά. "Ἡ μείωση τῆς τιμῆς τῆς ἐλαστικότητας στὰ ἡμιαστικά-άγροτικά νοικοκυριά (ἀπὸ 1,33 σὲ 0,68) εἶναι φυσικὴ συνέπεια τῆς βελτίωσεως τοῦ ἐπιπέδου διατροφῆς τους, ἡ δὲ αὔξηση στὴν τιμὴ τῆς ἐλαστικότητας δσον ἀφορᾶ τὰ ἀστικά νοικοκυριά (ἀπὸ 0,65 σὲ 0,85), δείχνει ἵσως τὴν ἐνσωματωμένη στροφὴ τῶν προτιμήσεων τῶν καταναλωτῶν αὐτῶν πρὸς τὰ πολυτελῆ εἶδη ζαχαροπλαστικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἐρευνωμένων ἐτῶν παρατηρήθηκε γενικὴ αὔξηση τῶν τιμῶν τῶν ἐλαστικοτήτων ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ νοικοκυριοῦ, τόσο γιὰ τὰ ἀστικὰ δσο καὶ γιὰ τὰ ἡμιαστικά-άγροτικά νοικοκυριά.

4. Συμπεράσματα

Μεταξύ των έτων 1963 και 1974 πραγματοποιήθηκε στήν 'Ελλάδα μιά άξιόλογη πορεία άναπτυξεως, πού άντικατοπτρίζεται στήν μεταβολή τῆς δομῆς τῶν καταναλωτικῶν προτύπων τῶν νοικοκυριῶν. Ή δυαδική μορφὴ τῆς οἰκονομίας, ἔντονη κατὰ τὸ 1963, ἀλλοιώθηκε τὸ 1974. Παρατηρήθηκε στροφὴ τοῦ ἀπασχολουμένου στήν γεωργίᾳ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ πρὸς τὴν βιομηχανικὴν ἀπασχόλησην, εἴτε στὰ μεγαλύτερα ἀστικὰ κέντρα εἴτε στὸ ἔξωτερικό. Ή μετανάστευση βελτίωσε τὰ χρηματικὰ εἰσοδήματα τῶν ἐναπομεινάντων κατοίκων εἴτε αὐξάνοντας τὸν ἀγροτικὸν κλῆρο, εἴτε μέσω τῶν ἐμβασμάτων τῶν μεταναστῶν πρὸς τοὺς οἰκείους τους.

Ἐτοι λόγῳ τῆς σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς συνολικῆς δαπάνης τῶν ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν, τὰ καταναλωτικά τους πρότυπα μεταβλήθηκαν τὸ έτος 1974 ἐναντὶ τοῦ 1963, ὥστε νὰ παρουσιάζουν μεγάλη βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ τους ἐπιπέδου. Ή μεταβολὴ στὰ καταναλωτικὰ πρότυπα τῶν ἀστικῶν περιοχῶν δὲν παρουσιάστηκε ἐντυπωσιακή, μὲν ἀποτέλεσμα τὴν τάση ἔξομοιώσεως τῶν καταναλωτικῶν προτύπων τῶν ἀστικῶν καὶ ἡμιαστικῶν-ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Allen, R.G.D., Bowley, A.L., *Family Expenditure*. London, P.S. King and Son, 1935.
2. Crockett, J., Δαπάναι καταναλώσεως καὶ εἰσοδήματα ἐν 'Ελλάδι. ΚΕΠΕ. Ἀθῆναι, 1970.
3. Δρακᾶτος, Κ., Παράγοντες διαφορισμοῦ εἰδῶν διατροφῆς ἐν 'Ελλάδι. Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος. Ἀθῆναι, 1963.
4. Engel, E., *Die Productions-und consumptions Verhaltnisse des Konigreichs Sachsens*. 1857.
5. ΕΣΥΕ. 'Ερευνα οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν, διεξαχθεῖσα εἰς τὰς ἀστικὰς περιοχάς τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὸ έτος 1957/58. Ἀθῆναι, 1961.
6. ΕΣΥΕ. 'Ερευνα οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν διεξαχθεῖσα εἰς τὰς ἡμιαστικὰς καὶ ἀγροτικὰς περιοχάς τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὸ έτος 1963/64. Ἀθῆναι, 1969.
7. ΕΣΥΕ. 'Ερευνα οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν διεξαχθεῖσα εἰς τὰς ἀστικὰς περιοχάς τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὰ έτη 1962/63 ἕως 1968/69. Ἀθῆναι, 1972.
8. ΕΣΥΕ. 'Ερευνα οἰκογενειακῶν προϋπολογίσμων 1974. Ἀθῆναι, 1975.
9. Στατιστικὴ Ἐπετηρίς τῆς 'Ελλάδος. 1965.
10. Στατιστικὴ Ἐπετηρίς τῆς 'Ελλάδος 1975.
11. Houthakker, H.S., An International Comparison of Household Expenditure Patterns, Commemorating the Centenary of Engel's Law, *Econometrica*, Vol. 25. No. 4, October 1957, pp. 532-551.
12. Humphrey, D.H., Oxley, H.S., Expenditure and Household-Size Elasticities in Malawi: Projections and a Summary of East African Findings. *The Journal of Development Studies*, Vol. 12, January 1976, pp. 252-269.
13. Κεβόρκ, Κ.Η., Πρότυπον ἀστικῆς καταναλώσεως ἐν 'Ελλάδι καὶ διεθνεῖς συγκρίσεις. Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος. Ἀθῆναι, 1962.

14. Leser, G.E.V., Econometric Techniques and Problems. Griffin's Statistical Monography and Courses. No 20. London, 1966.
15. Leser, G.E.V. Forms of Engel Functions. *Econometrica*, Vol. 31, No. 4. October 1963. pp. 694-703.
16. Prais, S.J., Houthakker, H.S., The Analysis of Family Budgets. University Press, Cambridge, 1955.
17. Σκούντζος, Θ.Α. Σύγκρισις καταναλωτικῶν προτύπων τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀνάλυσις βάσει οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν. Σπουδαὶ, τεῦχος 4, 1974.
18. Stone, R.S., The Measurement of Consumer's Expenditure and Behavior in the U.K. 1920-1938. Cambridge University Press. Vol. I. 1954.
19. Stone, R.S., Linear Expenditure Systems and Analysis: An Application to the Pattern of British Demand. *Economic Journal* LXN, pp. 551-627.
20. Working, H., Statistical Laws of Family Expenditure. *Journal of the American Statistical Association*. Vol. 38. 1943. pp 43-46.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Πρότυπο καταναλωτικού διστικού νοικοκυριών: 1963/64
(Περιλαμβάνοντας και οι τεχνητές διατάξεις των νοικοκυριών)

Κατηγορίες μάθητών και θητεοτών	σταθερά α	εψη	εη	\bar{R}^2	DW	ποσοστό συμμετοχής
1. Είδη διατροφής	0,6731 (3,1795)	0,5564 (7,0255)	0,4601 (4,008)	0,9970	3,0319	31,5
2. Οινονευματώδη ποτά κατνός	-0,2437 (-0,5591)	0,5484 (3,362)	0,4618 (1,9539)	0,9871	3,0081	3,6
3. Ένδοση - ήποδοση	-0,7646 (-1,2412)	0,9457 (4,1034)	0,3225X (-0,9654)	0,9859	2,9462	11,2
4. Στέγαση - έδρευση - καύσιμα - φωτισμός	-0,5609 (-0,7073)	0,9597 (3,2344)	-0,0337X (-0,0784)	0,9647	2,8355	22,8
5. Διαρκή μάγεια οικιακής χρήσεως - οικιακές νηπιρεσίες	-2,5932 (-3,0097)	1,4808 (4,9773)	0,6442X (-1,4939)	0,9721	2,5323	8,2
6. Ύγεια - μάτοικος επήρε- πισμός - έκπαίδευση - μόρφωση - άναψυχή	-2,3845 (-4,0269)	1,4825 (6,6916)	0,5185X (1,6147)	0,9865	3,0115	8,2
6a. Ύγεια - μάτοικος επήρεπτομός α	-	-	-	-	-	-
6b. Έκπαίδευση - μόρφωση - άναψυχή ^a	-	-	-	-	-	-
7. Μεταφορές - έπικοινωνίες	-3,2057 (-4,0323)	1,7354 (5,8346)	0,7674 (-1,7799)	0,9793	3,1257	6
8. Διάφορα μάθητά - ήπηρε- σίες	-2,4818 (-4,0323)	1,5459 (12,600)	-1,1490 (-0,8379)	0,9974	1,9051	8,5

X. Υποδιήλογυτα σε μή σημαντικές δικτυαρθρισ.

a. Οι κατηγορίες αδέξη μηρονίζονται ένοπλημένα από την ΕΥΕ.

Π ι γ η : ΕΥΕ. Ερευνα οικογενειακών προβοτόλγοντων διεργαθέσια είς τις διατάξεις περιοχής της Ελλάδος κατά τα έτη 1962/63 και 1968/69. Αθηνα, 1972.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Πρότυπο καταναλωστικός ήμεσοτικών-δηγροτικών νοικοκυρίων 1963/64
(Περιλαμβάνοντα και οι τεκμαρτές δαπάνες τῶν νοικοκυρίων)

Κατηγορίες ἀγαθών και ὑπηρεσιῶν	σταθερά α	εψ	εη	Ŕ ²	DW	ποσοστό συμμετοχής
1. Εἶδη διατροφῆς	0,3249 (10,9209)	0,7356 (43,19)	0,3908 (20,89)	0,9951	2,0152	4,6
2. Οινοπνευματώδη ποτά – καπνός	-1,9814 (-10,3504)	1,4236 (12,99)	0,2255 (1,871)	0,9435	1,8722	3
3. Ἐνδιση – υπόδηση	-3,2891 (-15,099)	2,1415 (17,7)	-0,432 (-3,155)	0,971	2,047	10,9
4. Στέγαση – διδρευση – καύσιμα – φωτισμός	0,2165 (-1,5335)	0,5731 (7,0887)	0,4357 (1,9071)	0,86	1,8247	17,5
5. Διαρκή ἀγαθά σίκινας χρήσεως – οικιακής ὑπηρεσίας	-4,0356 (-32,074)	2,1855 (30,344)	-1,1519 (-14,563)	0,9926	0,9940	6,4
6. Υγεία – άτομικός ενδρε- πισμός – ἐκπαίδευση – μόρφωση – ἀναψυχή ^a πιστός	-3,99	2,23	-0,576	7,2		
6a. Υγεία – άτομικός ενδρε- πισμός	-3,3143 (-20,42)	1,9340 (20,8157)	-0,3516 (-3,4466)	0,9799	2,0253	3,8
6b. Έκπαίδευση – μόρφωση – ἀναψυχή	-4,5599 (-25,97)	2,4654 (24,52)	-0,7901 (-6,4225)	0,9864	1,9145	3,4
7. Μεταφορές – έπικονυνίες	-4,0027 (-17,7543)	2,1497 (25,58)	-0,5295 (-5,64)	0,9871	1,9118	3,3
8. Διάφορα ἀγαθά – ὑπηρε- σίες	-1,2002 (-3,008)	0,8601 (3,7657)	-0,095 ^X (-0,379)	0,572	5,7	

Χ. Υποδηλώνεται αι μη σημαντικές έκτασης.

a. Οι ἐκτυπωθεὶς α, εψ, εη βρέθηκαν στη μέση δρο ίσων και 6β.

Πηγή: ΕΣΥΕ. Έργα οικογενειακών προϋπολογισμών διεξαχθείσα είς τάς ημερατάξ-δημοτικάς περιοχάς της Ελλάδος κατά το Ετος 1963/64. Αθήνα, 1969.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Πρόστιμο καταναλώσεως δαπάνων νομοκυρώμαν 1974
(Περιληφθέντων και οι τελευταίες δαπάνες των νομοκυρώμαν)

Κατηγορίες δημόσιων και υπηρεσιών	σταθερά	α	β_{ψ}	β_{η}	\bar{R}^2	DW	ποσοτό συμβατής
1. Ειδη διατροφής	0,8572 (16,1861)	0,6342 (43,581)	0,4509 (22,199)	0,9994	2,0885	31,8	
2. Οινοπνευματώδη ποτά καπνός	-0,7431 (-3,2719)	0,8335 (13,3563)	0,4276 (4,9074)	0,9921	1,5936	3,6	
3. Ένδυση - θύρωμα	-4,1443 (-14,984)	1,9088 (25,1154)	-0,4606 (-4,3410)	0,9947	2,6841	10,4	
4. Στέγαση - καύσιμα - φωτισμός α	0,96900 (11,2669)	0,5320 (22,509)	0,3528 (10,693)	0,9976	2,4220	20,8	
5. Διαρκή άγαθα οικιακής χρήσεως - οικιακές υπη- ρεσίες	3,9020 (-33,423)	1,7806 (55,506)	-0,5651 (-12,616)	0,9988	3,2193	7,7	
6. Ύγεια - άτομικός ενηρε- πισμός - - έκπαιδευση - μόρφωση - άνωψη γράμματος	3,36	1,4077	0,552	-	-	12,8	
6α. Ύγεια - άτομικός ενηρε- πισμός	-1,1090 (-6,927)	0,9472 (21,532)	0,03954X (0,6438)	0,9959	2,7234	5,3	
6β. Έκπαιδευση - μόρφωση - άνωψη γράμματος	-4,0799 (-14,556)	1,8308 (23,772)	-0,5073 (-4,7129)	0,9938	2,3302	7,5	
7. Μεταφορές - έπικοινωνίες	-3,884 (-21,1029)	1,7979 (35,6077)	-0,7117 (-10,067)	0,9968	2,1268	10,5	
8. Διάφορα δημόσιες	-3,2249 (-13,338)	1,4869 (22,3793)	-0,3307 (-3,5647)	0,9935	2,061	2,4	

X. Υποδιλλογίαται αι ήη σημαντικές δικτυαλήσεις.

α. Δέν περιλαμβάνονται δαπάνες για μηρούς σπασμό, έπικοινωνίες και τάκοι στραγγ. διανέταν.

β. Οι έκτασης α, β, γ και την κατηγορία δ θρησκευα στην μεσον δρού των δε και 6θ.

Πηγή : ΕΥΕ. Τερψιν οικογενειακών προβολογισμών 1974. Αθήνα, 1975.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Πρότυπο καταναλώσεως ήμαστικών-άγροτικών νοικοκυριών 1974
(Περιλαμβάνονται και οι τεκμαρτές διεπάνες τών νοικοκυριών)

Κατηγορίες άγριθμών και έπιπρεποτών	σταθερά α	ε_{ψ}	ε_{η}	\bar{R}^2	DW	ποσοστό συμμετοχής
1. Είδη διατροφής	1,0734 (13,3216)	0,5958 (24,7109)	0,4802 (14,436)	0,9931	2,7423	36,9
2. Οινοπνευματώδη ποτά — καπνός	-0,3917 (-1,4749)	0,7885 (3,4041)	0,6140 (5,3077)	0,9529	2,4711	5,1
3. "Ενδυση — ήπόδηπτη	-4,4489 (8,8552)	2,0834 (13,132)	-0,35 (-1,5989)	0,9608	2,6632	10,8
4. Στέγαση — καύσμα — φωτισμός α	0,1429 (0,4843)	0,6816 (6,9757)	-0,1075 ^X (-0,7976)	0,8706	1,9880	15
5. Διαρκή άγαθά οικιακής χρήσεως — οικιακές ήπη- ρεσίες	-4,9064 (-7,6258)	2,717 (10,691)	-0,3645 (-1,302)	0,9418	2,5757	7,15
6. Υγεία — άποικις ενπρε- πισμός — έκπαιδευση μόρ- φωση — άναψυχή β	-4,86	1,9413	—	—	—	7,8
6α. Υγεία — άποικις ενπρε- πισμός	-1,3594 (-4,5386)	1,0114 (10,696)	-0,0294 ^X (-0,099)	0,9436	1,9847	4,4
6β. Έκπαιδευση — μόρφωση — άναψυχή	-5,7066 (-9,4611)	2,3427 (12,3026)	-0,2038 ^X (-0,7756)	0,9562	3,0235	3,4
7. Μεταφορές — έπιπλον ωντιξ	-5,4387 (-21,109)	2,2378 (27,514)	-0,9497 (-8,4618)	0,9909	2,0592	6,15
8. Διάφορα άγαθα — ήπηρε- σίες	-2,7526 (-7,7733)	1,4002 (12,524)	-0,1473 ^X (-0,955)	0,9575	2,2778	3,3

X. Υποδηλώνεται οι μη σημαντικές έκπτωσης.

α. Δέντερια μεταβάνονται διαπάνες για άγρια σπιτια, έπιπλον και τόκοι στεγωτικών διανεύσουν.

β. Οι έκπτωσεις α. εψ. η για την κατηγορία 6 βρέθηκαν στα μέσοι δρού των 6α και 6β.

Π Η Γ Τ : ΕΣΥΕ. Έρευνα οικογενειακών προβολολογισμών 1974. Αθήναι, 1975.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Πρότυπο καταναλώσεως ειδών διατροφής
(Δέν περιλαμβάνονται οι τεμαχικές δαπάνες στάτη διατροφής)

*Αστική υπαίθρια 1974

Κατηγορίες τροφίμων	σταθερά	Εψ	Εη	R ²	DW	Συμμετοχή επι δαπάνης τροφίμων
Ειδη διατροφής	0,9894	0,6090 (36,9919)	0,4698 (18,6505)	0,9991	2,0065	
Ψωμί – μέλιντα – δημητριακά	1,3970	0,1774 (14,2327)	0,8460 (44,1170)	0,9991	3,1624	8,6
Κρέας	0,4825	0,5873 (28,8151)	0,5413 (17,2595)	0,9986	1,8093	26,4
Ψάρια	0,0574	0,4688 (12,5327)	0,5945X (10,3296)	0,9944	3,1589	4,0
*Ελατα – λιτρα	-1,5308	0,9854 (23,3764)	-0,051X (-0,7912)	0,9949	1,7496	18,0
Γαλακτοκομικά προϊόντα — αιγάλια	— 0,5383	0,479 (18,5869)	0,6530 (16,3901)	0,9976	2,1666	12,3
*Οσπρια – πατάτες – λαχανικά	-1,2429	0,2507 (7,0017)	0,8716 (15,8210)	0,9945	1,9409	
Φρούτα – ξηροί καρποί	0,2683	0,5075 (26,0098)	0,5981 (19,9187)	0,9986	2,7817	18,6
Ζάχαρη – ειδη ζαχαροπλαστικής	-0,9936	0,8339 (26,1748)	0,2746 (5,6018)	0,9972	2,6298	6,9
*Άλλα τρόφιμα	-1,70	1,0871 (35,6972)	-0,003X (-0,069)	0,9979	1,5365	15,2

X. *Υποδηλωθεντι αι σημαντικές έκτασήσεις.

Πηγή : ΕΣΥΕ. Έρευνα οικογενειακών προμηθολογημάτων 1974. Αθηνα, 1975.

ΠΙΝΑΚΑΣ 6

Πρόσυντο καταναλώσεως είδουν διατροφής
(Δέν περιλαμβάνονται οι τεκμηριωτές δαπάνες στά είδη διατροφής)
•Ημαστικά-ήγροτικά νοικοκυριά 1974

Κατηγορίες	σταθερά	εψ	εη	R ²	DW	συμμετοχή επι δαπάνης τροφίμων
Είδη διατροφής	0,7383	0,6663 (32,9996)	0,4452 (11,011171)	0,9979	2,0870	
Ψωμί – δλεύρι – δημητριακά	1,064	0,2893 (6,0650)	0,8133 8,5079	0,9805	2,5872	11,8
Κρέας	1,1446	0,68	0,571	0,9951	2,2051	25,2
Ψάρια	0,2706	0,4373 (10,3427)	0,7593 (8,9615)	0,9888	1,8846	5,4
Έλαια-λίπη	-2,308	1,227 (20,1341)	-0,3798 (-3,1105)	0,9887	1,2188	11
Γαλακτοκομικά προϊόντα – ανθράκια	-0,6460	0,7855 (29,3505)	0,3806 (7,0978)	0,997	2,457	9,1
Οστρατα – πατάτες – λαχανικά	0,7450	0,3715 (9,3174)	0,8454 (10,5810)	0,9894	2,0647	
Φρούτα – ξηροί κυρποί	-0,6778	0,6778 (14,0029)	0,4987 (15,1417)	0,9889	2,8660	
Ζάχαρη – είδη ζαχαροπλαστικής	-0,4715	0,6807 (20,5989)	0,4596 (6,8410)	0,9946	1,2737	16,5
Άλλα τρόφιμα	-1,6805	1,0682 (22,1230)	0,0631 ^X (0,6526)	0,9929	2,4755	14

X. Υποδηλώνεται οι μή σημαντικές δεταγμένες.

Πηγή: ΕΣΥΕ. Τερεύων οικογενειακών προβολογησμάτων 1974. Αθήναι 1975.

ΠΙΝΑΚΑΣ 7

Ποσοστά έπει της δαπάνης διατροφής

Κατηγορίες	'Αστικά νοικοκυρά		'Ημιαστικά-άγροτικά νοικοκυρά	
	1957-58	1974	1963-64	1974
Ψωμί – μλεύρι – δημητριακά	15,5	8,6	16,7	11,8
Κρέας	16,3	26,4	14,5	25,2
Ψάρια	5,4	4,0	6,4	5,4
*Έλαια – λίπη	11,1	18,0	8	11
Γαλακτοκομικά προϊόντα – αν्धά	—	12,1	10	9,1
*Οσπρια – λαχανικά – φρούτα	18	18,6	8,2	7
Zάχαρη – ειδική βαχυρροπλαστικής	6,4	6,9	13,8	16,5
*Άλλα τρόφιμα	15,2	15,2	22,4	14

Πηγή: ΕΣΥΕ.